

Brazilija

POTVYNAI

Dar neseniai S. Paulo miestas maldaute maldavo taupyti vandenį. Dabar jau turim per akis! Ne tik S. Paulo miesto žemesnės vietos už lietas, bet ir visame estade ir kitos Brazilijos sritys labai nukentėjo nuo paskutinių liūčių. Suardyti keliai, nunešti silpnieji tiltai, pakenkta pasėliams. O kiek namų ir krautuvų vandenyje mirksta. Yra ir prigerusių.

Viena nemaža potvynių priežastis yra išcementuoti kiemai, o tokių miestuose yra didžiausia daugybė. Kai kiemai nėra cementuoti, tai daug lietaus vandens sugeria žemė ir jis iš kiemų neteka į gatves. Dabar visų cementuotų kiemų vanduo (ir nuo stogų) plaukia į gatves ir jas užlieja. Būtų didelis pasitarnavimas miestui apsaugoti, ar juos bent gerokai sušvelninti, jei stataantieji namus neišpiltų kiemų cementu, o tik pravestų reikalingus takus. Likusią žemę galima apželdinti gražia žole, krūmeliuis, gėlėmis.

DIDELĖS SUKTYBĖS

S. Paulo kelių valdyboje su sektos ir dienraščio «O Estado de S. Paulo» viešumon iškeltos didelės suktybės. Valsybės įždui padaryta šimtai milijonų nuostolių. Į tas suktybes yra įvelti ir labai aukšti valdininkai. Kaip daroma?

Keliams, gatvėms pravesti tenka paimti žmonių žemę.

PLACIAJAME PASAULYJE

IZRAELIS

Praėjusią savaitę Izraelis vėl atkreipė į save pasaulio dėmesį net du kartu užpildamas Egipto karinės stovyklos ir sandėlius visai arti prie sostinės Kairo. Pirmas užpuolimas buvo 60-70 kilometrų nuo sostinės. Čia ne vien lėktuvai, bet ir Izraelio kariai partizanai sunaikino telefonų linijas, elektros laidus, kariuomenės valdžios centrą. Antrą kart užpuolė karinius įrengimus tik per 3 kilometrus nuo Kairo aerodromo. Bombų sproginiai buvo girdimi pačioje sostinėje. Egipto aviacija pasirodė visai bejėgė sulaukyti Izraelio lėktuvus ir nusileidusius karius.

NUBAUDĖ

Egipto karo vadovybė nu-

namus. Ateina pas tokį savininką valdininkas, advokatas, ir pasiūlo jam, neva, didelį atlyginimą iš valdžios kasos, jei jis sutiks atiduoti tam advokatui ar valdininkui daugiau negu pusę pinigų. Ir kai nuosavybė buvo verta gal tik 50 tūkstančių, gauta 300, 400 ar daugiau šimtų tūkst. kruz. Daugeliu atvejų šeimininkas net nieko negavo, o apgavikai valdininkai viską kišenėn susikišo.

Tikimasi, kad dabar jie turės už tai atsakyti teisme.

DIDYSIS AERODROMAS

Nors didžioji spauda protestuoja ir nurodo didelę nesąmonę, bet Rio de Janeiro miestui teks pirmasis didžiausias tarptautinis aerodromas, kurs galės priimti už garsą greičiau skraidančius lėktuvus. Daugybės specialistų yra viena nuomonė, jog tam geriausiai tinka dabartinio Viracopos aerodromo apylinkės, nes čia retai tepasitaiko tokie rūkai, kad negalėtų lėktuvai nusileisti, kai Rio de Janeiro tokių rūkų esama labai dažnai. Bet, atrodo, čia įsivėlė miestų puikybė, politika, garbė. Blogiausia, kad sprendimo žodį turintieji vyrai ne kiek nesiskaito su prityrusių žmonių nuomone. Tarp kitko, yra žinoma, jog ir Brazilijos ir kitų kraštų pilotai (t. y. vairuojantieji lėktuvus) nenori ir nesutinka, kad tas didysis tarptautinis aerodromas būtų prie Rio de Janeiro, jis būsiąs labai pavojingas lėktuvams nusileisti ruko dienosmis.



baudė porą generolų ir kitus valdininkus už tai, kad jie aną savaitę nebudėjo kaip reikiant ir leido Izraelio partizanams užpulti, išardyti, susipakuoti ir išsigabenti lėktuvais vieną pačią moderniausią iš Rusijos gautą radarą stotį, kurios paslaptys iki šiol buvo nežinomos Vakarams. Tai buvo didelis smūgis ir Egipto kariuomenei, ir dar labiau rusams, nes dabar Vakarai sužinojo labai svarbią ir slepiamą paslaptį.

SOV. RUSIJA

Raudonajame rojuje kažkas rūgsta, ir tie atsirūgimai vis dažniau išeina viešumon. Per vieną praėjusią savaitę jauni žmonės vėl išdrįso net du kartu pakelti viešai savo bal-

są prieš laisvo žodžio ir sąžinės prievartautojus. Maskvos centre, vienoje iš didžiųjų krautuvų 22 metų moteris Teresė Marinuzzi ir 23 metų vyras Valentino Tacchi, abu italai, prisirakino stipriu rėžiu (lenciūgu) prie laiptuose esančios atramos ir pradėjo dalyti žmonėms lapelius, kuriuose smerkiama rašytojų ir kitų intelektualų ištrėmimai sunkiems darbams Sibire ar kalėjimuose ir reikalaujama laisvės.

Atbėgusi policija negalėjo atrakinti spyneis ir turėjo atsinešti labai stiprias žnyples rėžiams nupjauti. Tai truko apie porą valandų. Tuo tarpu žaionės išgirdo ju protestus ir tikrai visų lapelių policija nebesurinko.

Po poros dienų toje pat Maskvoj komedijas statančiame teatre per pertrauką jaunas belgas atsistojęs pradėjo dalyti publikai brošiūreles (mažas knygučes). Tai Victor Brantegen. Tokie protestai yra tik vienas kitas lašelis komunistinės Rusijos jūrėse. Bet tie lašeliai liudija žmonių nepasitenkinimą prieš pauda, kurią komunistai pakrikštijo «laisvės» vardu. Kad tokius lapelius ir net knygučę buvo galima atsispaudinti pačioje Rusijoje, tai irgi liudija, kad ten yra organizuoto pasipriešinimo komunizmo režimui, kuris pirmą kartą pasitaikė prasiverš visą jėgą.

DIDŽIOJI BAIMĖ

Sovietų diktatoriai bijosi komunistinės Kinijos, kuri skelbią mobilizuojanti visas savo karines jėgas būsiam karui. Derybos su ja dėl rubėžių istrigo. O jei Kinija pultų Rusiją, tai ji žino, ir patys rasai komunistai žino, kad prieš juos sukils pavergtosios tautos, kurių tarpe yra dideli, kaip ukrainiečiai, turint 50 milijonų gyventojų. Juk dabar sovietai turi pavergę tiek tautų, kad jų gyventojų yra daugiau negu pašių rusų Rusijoje, t. y. net 52 procentai, o rusų tik 48.



LENKTYNĖS. Tos baimės apsėsti Rusijos diktatoriai eina į derybas su amerikiečiais ir daro jiems nuolaidų. Amerikiečiai, norėdami dar daugiau laimėti, derasi ir su Kinija. Tai tikrai «grajina» ant rusų nervų. Visa tai regėdami, politikos stebėtojai sako, jog kinų-rusų karas neišvengiamas. Antra, kad tojo karo metu iš rusų vergijos išsilaisvins daug tautų, jų tarpe ir Lietuva su kitomis Pabalčio tautomis.

Uzburtas ratas

Norėdami pagyventi ir suderinti arabų veiksmus prieš žydus praėjusių metų pabaigoje Maroke susirinko 14 arabų valstybių lideriai ir per tris dienas bandė nustatyti ateičiai gaires. Konferenciją atvyko ir Palestinos partizanų vadas Arafat, kuris po žydų ir arabų karo tapo visų arabų didvyriu. Tačiau nepaisant bendro arabų nusistatymo sunaikinti Izraelio valstybę, konferencijos dalyviai nesurado bendro plano, kaip tą tikslą būtų galima pasiekti. Atrodo, kad kai kurių arabų lyderių nuotaika buvo tokia nekaringa, kad Egipto prezidentas Nasseris taip į juos kreipėsi: «Aš noriu žinoti, ar jūs norite dalyvauti kovoje, ar nenorite. Prašau pasakyti, ar jūs norite kovoti?»

PINIGAI PATIKTŲ

Prieš konferenciją Egipto krašto apsaugos ministeris pasiūlė, kad trys turtingos arabų valstybės — Libija, Saudi Arabija ir Kuveitas — padidintų savo finansinę pagalbą partizanams, o visos kitos turėtų siųsti daugiau karių į frontą. Tačiau Saudi Arabija ir Kuveitas atsakė, kad Alžirija galėtų duoti daugiau kareivių Palestinei. Bet Alžirijos prezidentas piktai jam atšovė: «Kareivių siųsti turėtumei ir pats, nes daugumą karininkų pasidinau į kairę». Mat, Libijos pulkininkas Gadaffi neseniai nuvertė karalių ir monarchijos šalininkus pasodino saugiose vietose.

Apsvarstę daug galimybių, arabų vadai priėmė platų «mobilizacijos» planą ir parodė didelį nuomonių suskilimą. Iš 14 valstybių 4 balsavo prieš, o viena susilaikė. Nežinia, kaip tas planas bus vykdomas, nes arabai pasižymi ne darbais, bet žodžiais.

DIDIEJI SIŪLO

Beveik tuo pačiu metu, kai vyko arabų viršūnių pasitarimas, JAV vyriausybė, pasitarusi 31 kartą su Prancūzija, Rusija ir Anglija, pateikė žydams savo taikos planą. Pagal tą planą Izraelis turėtų gražinti arabams beveik visas 1967 m. okupuotas žemes susitarti su arabais dėl šventųjų vietų administracijos ir arba atsilyginti Palestinos karo pabėgėliams, arba leisti jiems grįžti į savo tėviškę.

NESUTINKA ŽYDAI

Nors tas JAV pasiūlymas neutraliems atrodo logiškas, bet žydams ir arabams jis ne priimtinas. Nepriėmė jo ir rusai. Žydai tvirtina, kad jie negali pasitikėti arabų žodžiais ir reikalauja sienų, kurias galėtų ginklu apginti. Žydai priemen, kad Jungtinės Tautos niekuomet nebuvo priskyriusios Jordano valstybei Jeruza-

lės ir vakarų Jordano žemių. Tas žemes, priskirtas Izraeliui, Jordanas užkariavo 1948 m. Praėjus 19 metų, Izraelis jas atsiėmė atgal. O jei Izraelis įsileistų arabų karo pabėgėlius, jie sudarytų penktą koloną ir sukeltų pilietinį karą. Jau dabar Izraelis turi beveik 1 milijoną arabų.

NESUTINKA NEI ARABAI

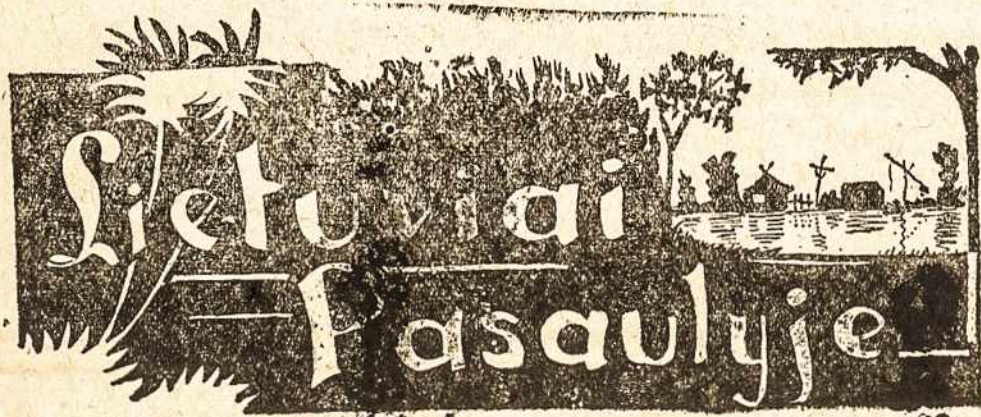
JAV taikos planas nepriimtinas ne arabams, nes jie nenori pripažinti Izraelio valstybės ir atsisako su ja derėtis. Nasseris mano, kad ilgu karu bus galima išsemti ekonominį ir karinį žydų pajėgumą ir, atėjus laikui, duoti jiems mirtiną smūgį. Bet žydai partizanų karo nebijo. Palestina nėra džiunglių kraštas, kur partizanai galėtų pasislėpti. Atvirkščiai, jos pasieniai yra pliki, ir kiekvienas partizanų judėjimas yra lengvai pastebimas. Iš tiesų, partizanų puolimai pasidarė reti, o arabų teroro aktai, įvykdyti užsienyje, žydams ne daug tekenkia. Visi arabų teroristai, kurie Šveicarijoje ir Graikijoje bandė pulti žydų lėktuvus, jau nuseisė, o trečioji grupė, neseniai suimta Atėnuose, laukia teismo. Arabų partizanai yra pavojingi ne žydams, bet arabų lideriams. Tepabando, pavyzdžiui Jordano karalius sudrausinti partizanus, ir jis tuojau neteks sosto.

DAINA BE GALO

Žiūriant iš šalies, žydų ir arabų konfliktas atrodo kaip uzburtas ratas. To rato viduryje yra Palestinos karo pabėgėliai. Jų priskaitoma net 1.300.000. Gyvendami stovyklose ir neturėdami ką veikti, jie nuolat galvoja apie praeitį ir nori jį atstatyti. Jie ir jų vaikai stoja į partizanų eiles ir palaiko kovingumo dvasią. Jų pranašas yra Arafat. Neseniai jis taip pareiškė: «Mes atmetėme tradicinius vadus, kurie jau ir taip buvo mūsų liaudies atmeti. Mūsų masės neieš niekam kitam kalbėti jų vardu kaip tik partizanams, kurie stvėrėsi ginklo ir rizikavo savo gyvybe.

Arabai nori pralenkti viens kitą bent neapykantos žodžiais ir nepasitikimi tais, kurie siūlo taiką. Tiesa, iš JAV taikos planas gimė ne iš abstraktaus idealo, bet iš finansinių sumetimų. Nėra paslaptis, kad prieš Kalėdas keli JAV milijonieriai paspaudė Niksoną, kad tarpininkautų tarp žydų ir arabų. Bet jo pastangos nuėjo niekais. Tuo tarpu ir žydai, ir arabai nenori nusileisti. Todėl dar daug praeis laiko kol žydų ir arabų galvos supras, kad ginklais rįšiami klausimai neranda teisingo atsakymo. Bet kol rusai prilaiko arabus, o JAV žydus, to karo nebus.

P. P.



URUGVAJUJE

ŠVENTES PRALEIDO Montevideo lietuviai su Kalėdų Eglute. Ją surengė Urugvajaus Lietuvių Kultūros Draugija, programą gi paruošė Šeštadienio Mokyklėlės vaikai, vadovaujami savo mokytojų Genės Stankevičienės, Rožės Pretkutės ir Vytauto Dorelio. Trijų Karalių šventę atšventė Lietuvių parapijoje, kur per Mišias giedojo vaikų choras. Programą išpildė mažieji artistai ir paauglių tautinių šokių grupė «Atžalynas». Dalyvavo daug žmonių.

RŪŠIASI STATYTI
VASARNAMI.

Jam savo sklypą pajūryje, vos už 25 kilometrų nuo Montevideo, padovanojo p. Edvardas Jusys. Jis padovanojo taip pat ir tvorai aptverti medžiagos, o Romas Mačanskas 5 tūkstančius pežų kitai medžiagai ir darbui, Jau yra sudaryti ir planai vasarnamio statybai. Tikisi greitai laiku ji pastysis ir taip turėsia visiems prieinamą vasarąjį vietą.

NEGALĖJO NUVYKTI
LIETUVON

Neseniai sugrįžo atgal į Urugvajų kun. Vitodo Doroškevičius, kurs trejus metus studijavo socialinius mokslus ir gilino teologiją Romoje bei kitose Europos šalyse. Susi draugavęs su lenkų kunigais, jis vienerias atostogas praleido Lenkijoje. Norėjo aplankyti ir Lietuvą, kur gyvena jo giminės. Bet dėl brangumo ir lėšų stokos negalėjo to padaryti. Mat, Vilniuje vien už viešbutį būtų turėjęs mokėti 15 do erių kasdien. Tik ten būtų galėjęs pamatyti savo gimines, nes jam nedavė leidimo važiuoti pas juos. Su skaudama širdimi turėjo todėl atsisakyti aplankyti tėvų šalį ir gimines.

gvajų kun. Vitodo Doroškevičius, kurs trejus metus studijavo socialinius mokslus ir gilino teologiją Romoje bei kitose Europos šalyse. Susi draugavęs su lenkų kunigais, jis vienerias atostogas praleido Lenkijoje. Norėjo aplankyti ir Lietuvą, kur gyvena jo giminės. Bet dėl brangumo ir lėšų stokos negalėjo to padaryti. Mat, Vilniuje vien už viešbutį būtų turėjęs mokėti 15 do erių kasdien. Tik ten būtų galėjęs pamatyti savo gimines, nes jam nedavė leidimo važiuoti pas juos. Su skaudama širdimi turėjo todėl atsisakyti aplankyti tėvų šalį ir gimines.

MIRĖ gruodžio 21 d. AUGUSTAS ŠMITAS, uolus «Aido» choro dainininkas, gi gruodžio 15 d. mirė Adomas KRIAUCIŪNAS, kurį palaidojo miesto policija. Jo griaučiai, greičiausiai, puoš kokios moksle įstaigos kabinetą, nors mirusis, sakoma, palikęs banke virš 200.000 pežų.

KANADA

KANADOS LIETUVIŲ
KATALIKŲ CENTRAS

Kaip jau buvo rašyta «Mūsų Lietuvoje», praėitų metų gale suvažiavę Kanados lie-

tuvių katalikų draugijų ir parapijų veikėjai sudarė šį Kanados Lietuvių Centrą. Jos pirmininkas yra pasaulietis dr. J. Sungaila. Išrinktasis Centras plačiai užsimojo ir sudarė net 9 komisijas 1. planavimo komisija, kuri ruoš bendros veiklos planus ir derins kitų komisijų užsimojimus; 2. informacijos komisija, kuri be informavimo rūpinis ir religinės spaudos paruošimu; 3. jaunimo auklėjimo komisija; 4. parapijų bei sielovados komisija — rūpinis parapijų perorganizavimu pagal naująją Vatikano Santa rybos dvasią, jų lietuviškumu, benaravimu ir t.t.; liturgijos komisija — rūpinis atnaujintosios liturgijos įgyvendinimu; 6. studijų komisija seks pagrindinius pasikeitimus Katalikų Bažnyčioje ir informuos apie tai lietuvių visuomenę; 7. šalpos komisija — rūpinis pagalba okupuotos Lietuvos tikintiesiems; 8. religinės spaudos platinimo komisija ir 9. finansų komisija — rūpinis finansų telkimu ir paruoš Centro biudžetą.

Konkrečiai nutarta rūpintis naujo lietuviams kankiniams kryžiaus statyba jėzuitų kankinių šventovėje, Midland, Ontario, ir greitai laiku suorganizuoti Studijų Dieną lietuvių parapijų problemomis Ateityje pramatoma lietuviškose parapijose rengti LIETUVOS LAISVĖS DIENĄ ir ta proga kreiptis į Kanados vyskopus, kad jie informuotų Kanados tikinčiuosius apie religijos persekiojimą Lietuvoje ir kituose sovietų okupuotose šalyse. Be to, norima surengti Kanados Lietuvių KATALIKŲ KONGRESĄ trijų metų laikotarpyje.

-J.A.V.-

«GRANDINÉLÉ» ŽAVĖJO
IKI AŠARU

Hartfordas (apie 200 kilometrų nuo New Yorko) per savo Lietuvių Moterų Klubą pasikvietė kaimyninį «Grandinėlės» ansamblį į paruošimą, kurio pelnas buvo skirtas Ne kalto Prasidėjimo Seserų Potname jaunimo stovyklos «Neringa» įrengimui. «Grandinėlės» šokti tautiniai šokiai ir dainuotos dainos turėjo nepaprastą pasisekimą. «Nuo pirmos minutės, kai jaunieji artistai išoko į sceną jie tuojau sužavėjo visų širdis. Šių eilučių autoriui (Ant. Ustjanaukui) staiga pasipylė ašaros ant skruostų. Manydama kad tai senatvės pažymys, bandė sulaikyti. Bet, žvilgtelėjęs, ką daro kiti kaimynai, pastebėjo tą patį — jauni ir seni su ašaromis akyse sekė šį pasirodymą. Tai buvo didelio džiaugsmo ir išdidumo ašaros, kad mūsų jaunimas atlieka tokį kultūrinį ir meninį darbą. Dviejų valandų programa prabėgo kaip viena minutė. Žiūrovai, net tris kartus atsistodami, pagerbė ansamblį. Vėliau jie dar nenorėjo skirstytis. Salė, kurioje telpa 800 žmonių, buvo pripildyta».

Gi R. Zdanaitė taip rašo:

— Nuo pat momento, kai suskambėjo pirmoji gaida, iki pat koncerto galo visą publiką buvo apsupusi ypatinga lietuviška dvasia. Bežiūrėdama į tuos šokėjų veidus, spin duliuojančius grožiu ir linksnumu, pasišventusius bendram tikslui, pajunti kažką gražaus ir svarbaus. Atsive-

ria tau kažkoks troškimas, kurį dar sunkiau sutramdyti ir išreikšti. «Grandinėlės» jaunimas atstovauja idealiam lietuviškajam jaunimui..»

«GRANDINÉLÉS»
REPERTUARAS

BOSTONAN pakviestas šis iš Clevelando atvykęs «Grandinėlės» ansamblis išpildė šitokią programą: pirma mergaičių gija, toliau — kadrius ir polkutė, našlinis, jonkėlis, pakeltkojis, vainikėliai, šelmis, jaunimo žaidimas, trip tinis, Sadutė, piršlio šokis, klumpakojis, lazdinėlė, rezginėlė, išakalinis, lenciugėlis, greitpolkė, liaudies dainos ir pabaigai svečiams amerikiečiams «Virginia Real».

TUMO — VAIŽGANTO
GIMIMO ŠIMTMETIS

Čikagoje buvo paminėtas gruodžio 27 d. Jaunimo Centre. Minėjimą organizavo Pedagoginis Institutas, talkinamas kitų sambūrių.

Vilniaus universiteto docentas Rič. Mironas parašė «Sanskrito vadovėlį, skiriamą filologam. Be 45 pamokų, įdėtas 6,5 tūkstančio žodžių sanskritolietuvių kalba žodynėlis.

Tą vadovėlį, kaip mokymo priemonę, numato išleisti Vilniaus universitetas. Siūloma šiuo veikalu susidomėti ir «rimtesnėms» lietuvių leidykloms, nes, esą, vis didėja lietuvių visuomenės dėmesys indijos kultūrai ir literatūrai.

(ELTA)

Kritusieji už laisvę

VLADAS RAMOJUS

(ėsinys)

Bet už išdavimą A. Rimkui ir jo šeimai buvo tuč tuojau paskelbtas partizanų teismo sprendimas. Ir «Tiesa» pripažįsta, kad A. Rimkus, grįžęs po partizanų sunaikinimo, namo, radęs juos tuštutėlius... Tada sudrebėjusi jauno išdaviko, išdavusio savo brolius, sąžinė...

LEITENANTO A. ŠILO VYRAI
ŽALIOJOJ GIRIOJ

Tarp Panevėžio, Gelažių, Vabalninko, Dajūnų ir kitų Panevėžio-Biržų apskričių vietovių tiesiasi didžiulė giria, vadinama Žaliosios vardu. Tai milžiniškas miško masyvas, kur Pirmojo Didžiojo karo ir pokario metais siautėjo visokie plėšikai ir žmogžudžiai, nacių okupacijos metu šeiminkavo raudonieji partizanai, o vėliau, — antruoju bolševikmečiu — čia prisiglaudė patriotai lietuviai, išėję į partizanus, kovoti prieš prievartą įbruktą komunistinę santvarką, saugoti ūkininkų ir kitų lietuvių nuo apiplėšinėjimų ir masinių trėmimų.

Žaliojoj girioj Lietuvos partizanai pasirodė 1944 metų rudenį, kai iš Rusijos grįžę komunistai ėmė nežmoniškai persekioti lietuvius patriotus.

1944 metais rudenį rytinio Žaliosios girios pakraščio partizanų vadas buvo Lietuvos kariuomenės leitenantas Antanas Šilas, kilęs iš Subačiaus valsčiaus, Lukonių kaimo ir turėjo slapyvardį «Kovas».

Tų pačių metų lapkričio mėnesį A. Šilo užuo-

mažginiam daliniui parašutais nuleista parama — 12 žmonių ir radijo stotis. Leitenanto A. Šilo rinktinė tada jungė tris būrius ir juose buvo 58 partizanai. Štabas glaudėsi bunkeryje, įrengtame Žaliosios girios gilumoje.

1944 m. gruodžio 28 d., eiguliui Ramanauskui išdavus partizanų slaptymosi vietą, NKVD ir kariuomenės būriai iš pasalų apsupo bunkerį ir čia žuvo visa eilė partizanų. Tarp jų ir partizanas JURGIS CIBULSKIS.

Šis smūgis buvo pirmasis vietos laisvės kovotojams. Padėčiai atstatyti ir ryšiams sustiprinti partizanų atstovai 1945 metais sausio 19–20 dienomis susirinko į Gelelių mišką.

Po šių pasitarimų leitenantas A. Šilas su partizanais Bertuliu, Dobilu ir kitais, baltais apsiaustais apsiaustais apsidengę, per sniegą atklampojo į ūkininko Povilo Medžiaus sodybą Žaliosios girios pašonėje. Lauke paliko sargybinį partizaną Perlaičių.

Kur buvę nebuvę Medžiaus sodyboje atsirado apylinkės seniūnas ir vietos mokytoja. Partizanai abu stvėrė už pakarpos:

«Mokykloje maldas reikia kalbėti, panele., Kryžių, vytį pakabinkite. Juk čia Lietuva, jūs lietuvi, mes visi lietuviai.» — aiškino mokytojui partizanai.

Bet lauke pokšielėjo šūvis. Paskui prapliupo daug šūvių, patiško pirkios langai. Paaiškėjo, kad partizanai išduoti ir apsupti. Besigindamas krito leitenantas A. ŠILAS ir partizanai BERTULIS, DOBILAS ir PERLAVIČIUS su dar vienu bevardžiu kovotoju, Lietuvos laisvės kovotojų kraujo dėmės plieskė sniegą. Tai buvo 1945 metais sausio 21 ar 22 dieną, kai bizūnais suvaryti ūkininkai turėjo minėti Lenino gimtadienį.

PAGYVĖJO VEIKLA

1945 metų pavasarį partizanų veikla pagyvėja. Rinktinės priekyje atsistoja «Beržas». Jo štabe, pagal liudininkų parodymus, esąs radijo siųstuvas ir iš jo štabo į kitus būrius ateina dideli kiekiai antikomunistinių atsišaukimų, kuriuos partizanai platina žmonėse.

Dešiniaja legendarinio «Beržo» ranka tampa žuvusio leitenanto Al Silo įpėdinis Antanas Birbilas — «Baltušis». Taip pat «Beržui» priklauso Povilo Samuolio — «Juodojo Pono», Antano Balčiūno — «Bukio» ir Petraičio būriai.

Žiemos metu partizanai ramiai užima Karšakiškio bažnytkaimį, pašte pasistato kulkosvaidžius, o nuėję į milicininkų butus, suima milicininkus Masionį ir Kaminską, savo žiaurumais nusikaltusius lietuviams.

1945 metais gegužės 27 d. į Gelažių bažnytkaimį atvyko NKVD ir sribų būriai. Apie tai ryšininkų įspėti, partizanai nesitraukia iš Gelažių pašonėje esančios girios, bet tą pačią dieną pakyla išlaisvinti Gelažius. Kautynės dėl Gelažių užtrunka apie 30 minučių, krenta 9 priešo kariai, partizanai užima Gelažius ir raudonosios priespaudos sukaustyti lietuviai pamato, kad juos saugo stipri laisvės armija, esanti miškuose, kuri, Amerikai tik pajudėjus, išlaisvins Lietuvą...

Po mėnesio partizanai vėl sugrįžo į Gelažius ir diena iš dienos laukė Vakaruose prasidėti turiančių įvykių. Bet Vakarai nepajudėjo. Tuo metu partizanai čia turėjo aukų. Vien gruodžio 28 d. žuvo jų apie 20, jų tarpe ir Pranas LAŠINIS.

(Bus daugiau)

LIETUVA

«NOSSA LITUANIA»
RUA JUATINDIBA, 20
SÃO PAULO, 13 S.P.
TELEF. 273-0338

LIETUVIŠKOS MINTIES SAVAITRAŠTIS

DIREKTOR RESPONSAVEL DR. JOSÉ FERREIRA CARRATO

REDATOR: JONAS KIDYKAS

Administr.: Jonas Bružikas

PRENUMERATOS KAINA METAMS: N Cr. \$ 20,00 visoje P.
Amerikoje. GARBĖS PRENUMERATA N Cr. \$ 100,00.

Paskiro Nr. Kaina Cr. \$ 0,40

SKELBIMAI: pirmame puslapyje N Cr. \$ 40,00 paskutiniamame
N Cr. \$ 20,00, viduriniuose puslapiuose N Cr. 15,00
Ilgalaikiams skelbimams daroma nuolaida.

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taiso savo
uožiūra. Nenaudoti straipsniai gražinami tik autoriui pra-
šant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redak-
cijos nuomonę. Už skelbimų turinį ir kalbą redakcija neatsako.

Nuosavybė Dabar ir Baznyčia

Nors Baznyčia rūpinasi dvasine žmonių gerove, bet ji
taria savo žodį ir žemiškais reikalais, ypač tada, kada jie
yra susiję su dorove. Taip, pavyzdžiui, jau keli popiežiai
pasisakė socialiniais klausimais, iškeldami privačios nuosa-
vybės svarbumą, pabrėždami darbininkų teises, pasmerkdam
ateistinį komunizmą ir besaikį kapitalizmą. Labai aiškiai,
nors ir suglaustai, kalbėjo ir paskutinis Baznyčios Susirinki-
mas. Jis pailėte socialinius klausimus net atskiru dokumen-
tu. Štai kelios labai svarbios to dokumento mintys.

VISŲ TEISĖ

«Dievas», — taip sako Susirinkimo raštas — «žemę ir
visa, kas joje yra, skyrė VISŲ ŽMONŲ BEI TAUTŲ NAUDO
JIMUI. Tad, vadovaujantis teisingumu ir laikantis meilės, su-
kurtosios gėrybės turi lygiai tekti visiems. Kokios bebū-
tų nuosavybės formos, atitinkančios teisėtą tautų instituci-
jas bei įvairias kintamas aplinkybes, visuomet turi stovėti
prieš akis ši visuotinė gėrybių paskirtis. Todėl žmogus, tas
gėrybes naudodamas, į medžiaginius daiktus, kurie jam tei-
sėtai priklauso, turi žiūrėti ne vien kaip į savus, bet drau-
ge kaip į bendrus ta prasme, kad jie būtų naudingi ne vien
jam, bet ir kitiems».

Nustatęs socialinę privačios nuosavybės funkciją, Bazny-
čios Susirinkimas toliau taip sako: «Be to, yra KIEKVIENŲ
TEISĖ TURĖTI PAKANKAMAI GĖRYBIŲ sau ir savo šei-
mai. Taip buvo įsitikinę Baznyčios tėvai ir mokytojai, kurie
skelbė, kad žmonės yra įpareigoti padėti vargšams, ir taine
vien iš pertekliaus. O patekusieji į kraštutinį vargą turi tei-
sę iš kito gėrybių įsigyti tai, ko jiems būtina reikia».

REFORMŲ IR KONTROLĖS

Baznyčios Susirinkimas labai apgailestauja, kad «kada
nesuskaitomos minios dar neturi būtiniausių dalykų, tai kiti,
net mažiau išsivysčiusiuose kraštuose, gyvena ištaigingai ir
eikvoja gėrybes. Prabanga ir skurdas stovi greta. Nedauge-
liui yra duota didžiausia pasirinkimo laisvė, tuo tarpu daugy-
bė neturi jokios galimybės veikti savo iniciatyva ir apsi-
sprendimu, o dažnai yra įstatyti į asmenį žeminančias gyve-
nimo ir darbo sąlygas». Todėl Susirinkimas ten pat pastebi,
kad, norint pataisyti šią nelaimingą būklę, «reikia daug ūki-
nio — visuomeninio gyvenimo REFORMŲ ir visų galvosenos
bei laikysenos PAKITIMO».

Didėjant žmonių skaičiui, reikia plėsti pramonę bei že-
mės ūkį ir siekti pažangios ekonomijos. Bet toji «ūkinė pa-
žanga» — kaip teisingai pastebi Susirinkimas — «privalo bū-
ti žmogaus kontroliuojama. Ji neturi būti palikta vien nedau-
gelio asmenų arba grupių, turinčių per didelę ekonominę ga-
lią, ne vien politinės bendruomenės arba kai kurių galingų
kraštų uožiūrai. Priešingai, jos pažangos lygio KONTROLIA
VIME TURI AKTYVIAI DALYVAUTI KUO DAUGIAUSIA žmo-
nių, o tarptautinių santykių plotmėje — visos tautos. Taip
pat atskirų žmonių bet laisvai susidariusių grupių veikla tu-
ri būti bendrinama ir tinkamai bei nuosekliai derinama su
viešųjų autoritetų pastangomis». Kitais žodžiais tariant, eko-
nominės pažangos turi siekti ir pavieni asmenys, ir įvairios
tautinės arba tarptautinės bendruomenės, ir kraštų vyriausy-
bės, ir visos tautos, turėdamos PRIEŠ AKIS BENDRĄ LABA.

NUOSAVYBĖ — LAISVĖS IĞALINIMAS

Savo laiku išgarsėjęs Italijos politikas Alcide de Gaspe-
ri labai teisingai pastebėjo, kad žmogaus laisvė yra surišta
su privačia nuosavybe. Kas neturi nuosavybės ar kokio dva-
sienio talento, tas gyvena dieną iš dienos ir yra pririštas prie
tos pačios vietos, prie to paties pragyvenimo šaltinio ir prie
to paties civilizacijos lygio. Neturėdamas pinigų, jis negali

Viena ar dvi?

Šių metų pradžioje Vokietij-
jos politikai ir teisininkai su-
ko sau galvas, skaičiuodami,
kiek yra Vokietijų. Vieni sa-
kė, kad viena, kiti — kad dvi.
Gudresnės galvos manė, kad
Vokietija yra viena, bet pada-
linta į dvi valstybes. Bet ir
šie tuojau pridėjo: Vakarų Vo-
kietijos piliečiams Rytų Vo-
kietija nėra užsienis, nors į
ją sunkiau patekti, negu į An-
gliją ar Prancūziją.

MASKVA PRITARIA

Kol Vakarų Vokietiją valdė
krikščionys demokratai, jie
vadino Rytų Vokietiją zona
ir nelaikė jos valstybe. O jei
kuri nors valstybė norėjo už-
megzti diplomatinis santyki-
kus su Rytų Vokietija, tuo-
kart Vakarų Vokietija gras-
davo nutraukianti su ja san-
tykius. Bet kai Willy Brandt
ruošėsi rinkimams, jis aiškiai
pasakė: jei taps kancleriu,
stengsis pagerinti santykius
su Maskva ir jos satelitais. Ka-
gero davė, taip galvojo Brandt
nedraugiška ir nenuolaidi vo-
kietijos ir Maskvos laikysena
per paskutiniuosius 20 metų?
Jei tos dvi tautos užmegztu
glaudesnius ekonominius, kul-
tūrinis ir turistinius santyki-
kus, tada būtų geriau ir vie-
nai ir kitai. Todėl, vos tapęs
kancleriu, jis pasiūlė Soviet-
ams pradėti derybas, kad abi
valstybės nevertotų ginkluo-
tos jėgos, spręsdamos iškylan-
čius klausimus.

Matyt, kad panašiai galvojo
ir Kosyginas, nes praėjusių
metų gruodžio 7 dieną jis da-
vė vokiečiams teigiamą atsa-
kymą. Iš tiesų, įbauginta Ki-

nijos komunistų Rusija žen-
gė dar vieną žingsnį pirmyn:
ji ne tik pati sutiko derėtis
su vokiečiais, bet ir leido tai
daryti savo satelitams. Mat,
gruodžio pradžioje Maskvoje
įvykęs komunistų viršūnių pa-
sitarimas pradėjo keisti poli-
tikos kryptį ir toną. Konferen-
cijos komunikatas sako, kad,
jei Vokietija atsisakys nuo is-
torinio balasto (suprask, ver-
žimosi į rytus) ir realiai žiū-
rės į esamas problemas, tai
su ja visos socialistinės vals-
tybės galės derėtis.

NORĖTŲ IR R. VOKIETIJA

Nelaukdamas politinių dery-
bų pradžios, Lenkija ir Rumu-
nija paprašė Vakarų Vokietij-
ją paskolos ir gruodžio pra-
džioje GAVO PO BILIJONĄ
DOLERIŲ. Vasario mėnesį
baigsis derybos tarp Vakarų
Vokietijos ir Vengrijos, kuri
taip pat nori pagerinti savo
pramonę.

Gavusi Maskvos palaimini-
mą, sukruoto ir Rytų vokietij-
ją. Gruodžio 18 dieną du Ry-
tų Vokietijos diplomatai įtei-
kė Vakarų Vokietijos prezi-
dentui Ulbrichto laišką ir su-
tarties projektą. Jame tarp
kitko taip sakoma: abi Vokie-
tijos 1) turėtų užmegzti diplo-
matinius santykius, 2) pripa-
žinti esamas sienas, 3) atsisa-
kyti vartoti ginkluotą jėgą,
spręsdamos kylančius klausim-
us, 4) atsisakyti įsigyti ir
vartoti atominius ginklus ir
5) Vakarų Vokietija neturėtų
priešintis, kad Rytų Vokietija
būtų priimta į Jungtines Tau-
tas. Sutartis turėtų galioti de-
šimčiai metų.



persikelti į kitą vietą, susijieškoti kito darbo arba toliau to-
bulintis. Tą mintį labai gražiai išreiškė ir Baznyčios Susirin-
kimas. «Nuosavybė» — sako Susirinkimo dokumentas — «ir
kitos privataus medžiaginių gėrybių valdymo formos padeda
asmenybei pasireikšti; be to, teikia progą atlikti savo vaid-
menį visuomenėje ir ūkyje. Todėl ir pavieniams žmonėms ir
bendruomenėms labai svarbu vienokiu ar kitokiu būdu val-
dyti medžiagines gėrybes. Privati nuosavybė arba kitoks me-
džiaginių gėrybių valdymas suteikia būtinai reikalingos ne-
priklausomybės asmeniui ir šeimai, ir turi būti laikoma tarsi
žmogaus laisvės pratęsimu. Pagaliau, kadangi tai duoda aks-
tiną pareigą atlikti ir šeimos naštai nešti, tas nuosavybių ir
gėrybių valdymas yra tam tikra pilietinių laisvių sąlyga».

ISIJUNGIMAI I KOVA

Tarsi rodydamas į Pietų Amerikos žemės ūkio struktū-
rą, kur viešpatauja arba milžiniški dvarai arba mažažemių
sklypeliai, Susirinkimas taip sako: «Daugelyje ūkiškai ma-
žiau išsivysčiusių sričių yra didelių, net milžiniškų laukų, tik
vidutiniškai apdirbtų, arba, laukiant pasipelnymo, visai ne-
naudojamų. Tuo tarpu didesnė jose gyvenančios tautos dalis
yra visai be žemės arba turi tik mažus sklypelius, o žemės
ūkio našumo didinimas darosi degas reikalas. Dažnai žem-
valdžių samdiniai arba dalį laukų dirbantieji nuomininkai ne
gauna jokio žmoniškesnio atlyginimo ar pelno; neturi pado-
raus buto ir yra tarpininkautojų apiplėšiami. Neturėdami jo-
kio užtikrinimo, jie gyvena taip priklausydami nuo kito, kad
jiems yra beveik visiškai atimta galimybė savarankiškai ir
atsakingai veikti, neįmanomas joks kultūrinis klimas, joks
dalyvavimas visuomeniniame ir politiniame gyvenime».

Turint prieš akis tuos ir kitus Baznyčios Susirinkimo
dokumentus ir matant, kaip žmonių masės dar tebėra išna-
udojamos, nėra ko stebėtis, kad VYSKUPAI IR KUNIGAI VIS
LABIAU įsijungia į beturčių kovą prieš visokeriopą išnaudo-
jimą ir į gimtų žmogaus teisių nepaisymą. Svarūs Baznyčios
Susirinkimo žodžiai nurodo tos kovos tikslą, būdą ir priemo-
nes ir žadina atbukusią plutokratų ir politikų sąžinę.

Prezidentas Heinemann ne-
laukė tokio skubaus Rytų Vo-
kietijos žingsnio ir atsakė Ul-
brichtui, kad jo projektas bus
svarstomas ministerių kabine-
to. Tuo tarpu kancleris Willy
Brandt, pasiėmęs projekto ko-
piją, išskride į Libiją pasiil-
dyti saulėje ir pagalvoti apie
Rytų Vokietijos pasiūlymą.

O SUVIENIJIMAS?

O kas bus su Vokietijos su-
vienijimu, apie kurį seniau
buvo tiek daug kalbėta. Jis,
atrodo, bus atidėtas nežinomai
ateičiai. Atrodo taip pat, kad
Willy Brandt nesipriešins, jei
kitos valstybės norės užmegz-
ti diplomatinis santykius su
Rytų Vokietija.

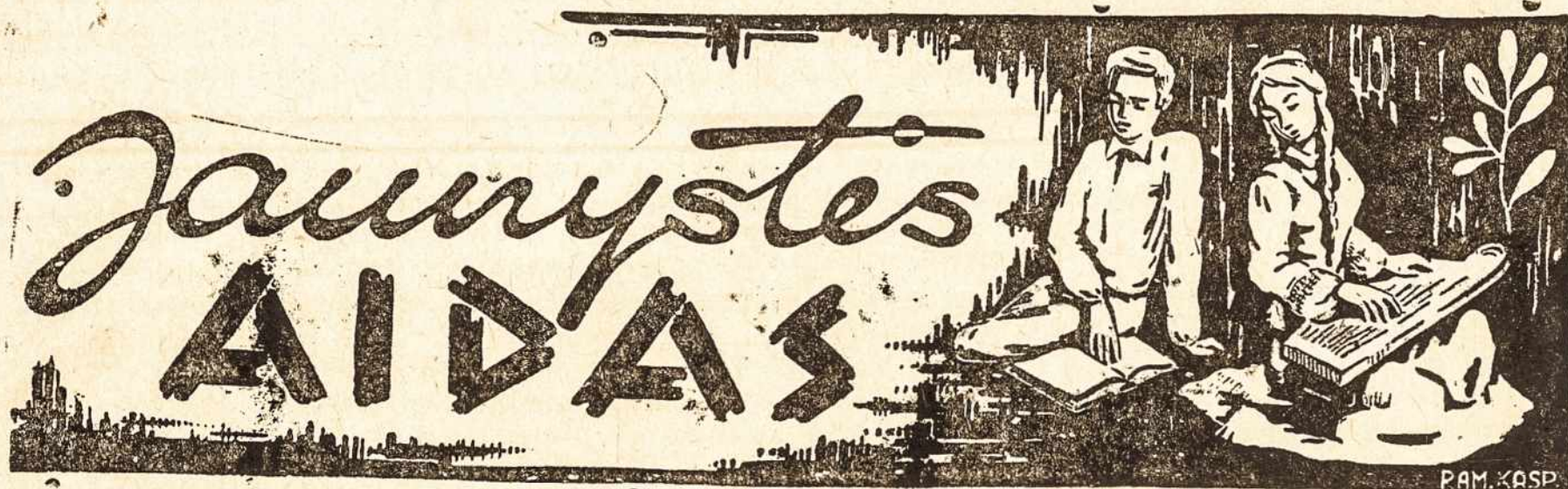
Dar ypa vienas neišspręs-
tas klausimas, apie kurį vo-
kiečiai daug kalba ir rašo, bū-
tent, ar Vakarų Vokietija pri-
pažins Rytų Vokietiją forma-
lia ir suverene valstybe. Nors
to Maskva reikalauja, bet Vo-
kietijos politikai mano, kad
Sovietai nusileis. Be to, ir
pats Willy Brandt davė žodį,
kad nepripažins Rytų Vokietij-
jos de jure. Tačiau jei jis
siųs savo ambasadorių į Ber-
lyną, ko betruks formaliam
Rytų Vokietijos pripažinimui?

Galimas daiktas, kad Vaka-
rų Vokietijos kancleris numos
ranka į tuos teisinius voratin-
klus ir sukurs tokius dviejų
Vokietijų santykius, kuriems
aprašyti nėra juridinių žodžių.
Kaip ten bebūtų, jis ieško
najo kelio ir nesibija daryti
bandymų.

GALIMOS PASĖKOS

Nors Ulbrichto sutarties pro-
jektas dar tik svarstomas, bet
PRANCŪZAI PRAŠĖJO BŪKŠ
TAUTI, kad Vakarų Vokietija
vėl nori groti Europoje pir-
muoju smuiku. Jie buvo pri-
pratę prie generolo De Gaul-
le tono ir manierų, kuris, už-
gavęs Angliją, Kanadą ir JAV
norėjo sukurti vieningą Euro-
pą «nuo Pirenėjų iki Uralo»,
paliko Prancūziją didelėje
ekonominėje bėdoje ir nieko
nesukūrė. Dabar jo įpėdinis
grįžta prie tradicinės JAV
draugystės ir ginasi nuo vi-
daus bėdų.

Daugelis politikų savęs klaui-
sia, ko siekia Rusija nauja
politikos kryptimi. Vieni sako
kad ji nori užtikrinti esamą
padėtį, kiti — kad būtų gali-
ma mažinti Sovietų armijas
Europoje ir perkelti jas į Azi-
ją. Atrodo, kad tikrąją Sovietų
intenciją bus galima suvok-
ti tik tada, kai jie pasirašys
strateginių ginklų apribojimo
sutartį ir užves rimtas nusi-
ginklavimo derybas. Kol So-
vietai turi ginklų, jie gali
juos pavartoti ir Rytuose, ir
Vakaruose, Vakaruose tas pa-
vojus mažesnis, nes Sovietai
bijo atominių Amerikos gin-
klų ir plečia prekybą, kur ir
kiek tik gali. Ekonominiais ir
saugumo sumetimais ji pradė-
jo flirtuoti ir su Vakarų Vo-
kietija.



MŪSU JĖGOS, MŪSU ŽINIOS, LAISVAI LIETUVAI TĒVYNEI

Jaunime, ar tu leisi???

Sako, jog šių dienų jaunimas nekenčia veidmainiavimų, nudavimų. Sakoma, kad jis mėgsta tiesų ir atvirą žodį. Norėdamas tikėti, jog taip iš tiesų yra, čia ir tariu tiesų atvirą žodį.

Visi žvirbliai apie tai jau seniai patvoriais čirškia, jog yra kas tai negero su mūsų choralais. Negerovė esanti tokia, kad jie pradėję smarkiai tirpti. Tik maža saujelė, neretai tik vienas kitas beateina į repeticijas, nors paskelbtas koncertas ar koks kitas viešas pasirodymas jau ant kulnų lipa. Vis mažiau jaunų veidų bematom scenoje išsirikiavusiose chorų gretose, vis daugiau senųjų, ištikimųjų dainos veteranų, kurie jau po keletą dešimčių metų dainuoja.

Tai liečia abu chorus, tiek jaunąjį «Aušros», tiek subrendusį Bendruomenės chorą. Abu stengiasi pritraukti daugiau jaunų jėgų, ir abiem nesiseka.

Toks yra plikas, nemalonus ir liūdnas faktas. Jį nutylėti būtų spaudos nuodėmė, nors aiškėn išskirti, istorijai užfiksuoti yra labai nemalonu. Bet tai padarius nebus galima sakyti, jog ne buvo S. Paulyje nė vieno pakankamai drąsaus balso tiesai pasakyti. «Mūsų Lietuva» bus tuo žodžiu atlikusi savo pareigą istorinei mūsų kolo nijos tiesai. O skaudžiausioji tiesa yra ta, kad **JEI TOLIAU REIKALAS NEPAGERĖS, TAI S. PAULIS LIKS BE LIETUVISKO CHORO.**

Per daugelį metų Bendruomenės choras buvo S. Paulo lietuvių pažiba ir pasididžiavimas. Jis laimėjo daug simpatijų lietuviams kitataučių tarpe ir gražiai atstovavo lietuviškąjį meną. Kas tai bedarys chorui sunykus? Ar nors kiek savigarbos turintieji lietuviai gali leisti, kad šitaip atsitiktų? Ar mes norim eiti estų pėdomis? Yra taip vadinamas estų choras. Didelis, labai kultūringas. Visa nelaimė, kad tame chore yra tik vienas estas — tai jo dirigentas. Visi kiti neestai. O kaip gražiai dainuoja estiškai! Argi jau ateina metas ir lietuvių dainos reprezentacijai ieškoti brazilų dainininkų? Argi mes galim išgyventi šitokią mūsų tautiškumo gėdą? Šitaip apsijuokti prieš viso pasaulio lietuvius ir mus pažįstančius nelietuvius?

Ar galim leisti sakyti: «Štai ta garsoji dainininkų tauta, kaip ji nusigyveno! Net savo choro nebeturim!»

Ar taip bus, ar nebus, ar tai bus greit, ar niekuomet, tai priklauso nuo TAVES, LIETUVIŠKOS KILMĖS, LIETUVIŠKO KRAUJO JAUNIMEI! (Ir iš dalies nuo lietuvių tėvų).

KODĖL SUSKALDĖ NEGAUSIAS JĖGAS?

Teko nugirsti priekaištų. Girdi, kai sunku yra išlaikyti vieną gerą lietuvišką chorą, kam jėzuitai ėmė ir suorganizavo kitą chorą? Paskutinis Sąjungos biuletenis gana palankiai įvertindamas lapkričio 23 d. įvykusį «Aušros» koncertą rašo, kad tas choras panaudojęs dainininkus, «IŠVILIOTUS IŠ BENDRUOMENĖS CHORO» (mano pabraukta, J. K.)

Jei tokius priekaištus darantieji būtų malonėję bent palyginti abiejų chorų programose duotus dainininkų sąrašus, tai būt turėję pastebėti, jog «Aušros» chore yra tik vienas Bendruomenės choro narys. Jis dalyvauja abiejuose choruose, ir niekuomet dėl «Aušros» choro repeticijų neapleidžia Bendruomenės choro repeticijų! Tiesa

yra «Aušros» chore dar vienas kitas prieš daugelį metų dainavusių Bendruomenės chore, bet iš jo pasitraukusių, kai dar nebuvo «Aušros» choro. Ir jie nebūtų niekada sugrižę į Bendruomenės chorą. Todėl bent 90 procentų naujojo choro narių niekuomet nėra buvę Bendruomenės choro nariais. Argi tat galima sakyti, jog to choro kūrėjai suskaldė Bendruomenės chorą?

Antra: žmogus eina ten, kur jam geriau patinka, kur jam patogiau, ar kur žmonės jam atrodo artimesni. Ir yra gera, kai yra iš ko pasirinkti. Esu gana tikras, jei šiandien užsidarytų «Aušros» choras, tai vargiai bent vienas jo narys įsijungtų į Bendruomenės chorą. Tad ar ne geriau, kad yra du chorai, kurie suburia dar šiek tiek daugiau dainininkų, paruošia savas, skirtingas programas, negu kad būtų tik vienas, ir tas nebedidelis?

Trečia: «Aušros» choro vadovybė ne kartą yra pasiūliusi abiem chorams bendradarbiauti, ir bene du kartu tai jau yra padaryta. Iš to choro pusės nėra jokių kliūčių ir toliau bendradarbiauti. Bet taip pat nėra suprantama, kodėl tokiame dideliame S. Paulyje teturėtų būti tik vienas choras. Juk savo laiku jų buvo bene keturį, ir visi turėjo pakankamai dainininkų.

Ar tų laikų jaunimas nedirbo ilgas valandas? Ar tada buvo lengvesnis susisiekimasis ir repeticijas lankytis? Juokai! Tų laikų jaunime plakė gyva karšta lietuviška širdis. Jie ilgėjosi susitikti lietuvių jaunuolių bei su juo pabendrauti: jie ilgėjos ir lietuviškos dainos. Ir svetimame krašte jie jautėsi dar laisvos lakštingalos ir todėl čulbėjo.

Dabartinis jaunimas bene bus tik ta lakštingala, užsidariusi svetimame narvelyje. O narvelyje lakštingalos nesuokia, nečiulba ir jos neišgelai tegyvena.

Tais čia parašytais žodžiais niekam nepriekaištauju, o tik atžymiu faktus ir iš jų plaukiančias išvadas, tiesa, nevyndamas jų į šilkus, nes jaunimas sakosi to nemėgstant, o noris tiesos. Tą tiesą ir parašiau, kaip aš ją regiu. Kas regi kitaip, gali kitaip parašyti. Baigiu pakartodamas: Mūsų abu chorai pergyvena sunkią krizę ir jie gali staiga mirti, jei tu, mielasis jaunime, nepajusi savo garbės reikalą palaikyti lietuvišką dainą šioje gražioje Brazilijos padangėje. TU, IR TIK TU, AR PALAIDOSI, AR IŠLAIKYSI lietuviškus chorus, dainą ir šokį! Tavo tėvai tą pareigą atliko garbingai.

J. Kidykas

Tokia Tiesa

GAUTAS «Lietuvių Enciklopedijos» 36-as papildomas tomas. Jame p. Halina Mošinskienė aprašo Brazilijos lietuvius. Tarp kitų dalykų yra ši eilutė: «Jėzuitai 1965 metais suorganizavo «Aušros» chorą, kuriam vadovauja inž. Alf. Petraitis». Argi galima tikėti, kad gerbiamoji straipsnio autorė, gyvendama čia pat S. Paulyje, ir be abejo, sekdama lietuviškąjį kultūrinį gyvenimą, per penkerius metus būtų nepatyrusi jog inž. Alf. Petraitis niekuomet nebuvo «Aušros» choro vadovu? Ir štai kokia netiesa įrašoma Lietuvių Enciklopedijon, kuri turi būti teisingiausias lietuviškojo pasaulio žinių šaltinis!

Madu ir grožio pasaulis

VEDA IRENA KAIRIENE

MADŲ ISTORIJA

Paryžiaus ir New Yorko proteguojami ilgi sijonai sekančiais žiemai nesukelia jokio madų istorikų nustebimo,

Jau kurį laiką vyraująs kojų stebėjimas tapo atgyvenusiu sportu. Kojos jau visiems atsibodo. Atėjo laikas išryškinti kitą moters anatomijos sritį. Ši taisyklė kartojasi visą laiką madų istorijoje.

Dar neaišku į ką bus kreipiama dėmesio artimoje ateityje, ar į gilius iškirpimus, ar

į akcentuotą liemenį, ar į krūtinę.

Istorikas James Laver savo naujoje knygoje plačiai diskutuoja madų raidą nuo Adomo ir Ievos iki Rudi Gernreich.

«Pagrinde mados nieko daugiau nereikia kaip kad atkreipimas dėmesio į kurią nors vieną iš septynių moters kūno dalių — krūtinę, liemenį, šlaunis, užpakalį, kojas, rankas ir ilgumą» — sako Laver.

Kiekvienas kurios nors dalies akcentavimas ateina ir pareina, nuolatos besikeičiant madoms.

Taigi, krūtinės ir kojų išryškėjimas yra visada priešinguose poliuose. Jei vieną sezoną iškeliamą giliais iškirpimais krūtinė, būkite tikri, kad sekančiais metais krūtinė bus uždengta, o sijonai sutrumpinti, kad parodytų kojas.

James Laver, kurio paveikslai kabo Viktorijos ir Alberto muziejuje, Londone, yra parašęs visą eilę knygų apie madas ir papročius.

Pagal jo teoriją — moters kūnas fantazijoje yra labai patrauklus, tačiau realiam gyvenime yra visai kitaip. Tai patvirtintų kiekvienas, kuriam teko būti nudistų plaže. Nuogumas visai nėra erotiškasis. Po pirmo pirtrenkiančio įspūdio jis stebėtinai greit pabosta.

Kai neseniai pasirodė permatomos palaidinės, jos buvo dėvimos ant kūno spalvos triko. Jos tačiau nebuvo naujos madų istorijoje. Tuoj pat po revoliucijos Prancūzijoje buvo dėvimos suknelės tokios lengvos ir perregimos, kad raus vom kojine apautos kojos, aiškiai matėsi pro ilgus plonus sijonus.

Kojos nusibodo ir 1930 metais, kai nuo dėmesio joms buvo pereita į nuogas nugaras.

Stebėdamas madas metų eigoje, Laver išvedė savotišką teoriją. Jis nustatė, kad ta pati suknelė, dėvima dešimtį metų prieš jos populiarumą, yra nepadori, dėvima metus prieš jos madiną gumą — drąsi, mados laikotarpy — elegantiška, trejiems metams praėjus — senamadiška, po dvidešimties metų — baisi, po trisdešimties — juokingai įdomi, po šimto metų — romantiška ir praėjus 150 metų vėl nepaprastai graži.

APIE PERUKUS

Perukams naudojami trijų rūšių plaukai — žmonių plaukai, sintetiniai ir gyvulių. Labiausiai tinkami ir plačiausiai naudojami yra žmonių plaukai. Jie yra geriausiai sušukuojami, natūraliausios spalvos ir bendros išvaizdos. Žmonių plaukai skirstomi į tris kategorijas: europiečių, orientalinų ir indoneziečių.

Europiečių plaukai laikomi geriausiais. Jų galima gauti įvairiausių atspalvių. Jie turi gražų blizgesį ir yra labai elastiški, tinkami bet kokiam sušukavimui. Europietiški plaukai ne tiek daug gaunami, todėl jie brangūs, ypatingai šviesūs atspalviai. Pirmia plaukai perukams būdavo perkami iš kaimiečių merginų, kurios parduodavo trijų metų augimo plaukus perukų prekiautojams. Jos savo plaukus labai gerai prižiūrėdavo, niekad nedažydavo, nešviesindavo ir nesukdavo Saulėtom dienom jos dengdavo galvas skarelėmis, kad saulė jų plaukų nepašviesintų. Dabar, atsiradus daugiau darbų pramonėje, merginos nuostojo auginti savo plaukus pardavimui,

(Bus daugiau)

Kelionė po S. Ameriką

ZENONAS BAČELIS

LIETUVYBĖ NAUJORKE

Naujorkas yra politinis, ir kultūrinis krašto centras, Jungtinių Tautų būstinė. Todėl čia susidarė geresnės sąlygos lietuvių visuomeninei veiklai.

KIEK YRA?

Pagal išievių skaičių Naujorkas laikomas antruoju lietuvių miestu. Tikslaus skaičiaus nustatyti negalima, nes nei senosios, nei naujosios organizacijos, nei Pas. Lietuvių Bendruomenė visų tautiečių nesuregistravo. Vietos visuomenininkai priskaičiuoja Naujorko lietuvių apie 40.000. Lietuvių Enciklopedija randa jų net 50.000, o vietos valdžios įstaigos 1950 metais priskaitė tik 33.000. Bet vienu ar kitu būdu lietuviškame gyvenime dar dalyvaujančių turėtų būti apie 15.000. Kiti ar jau yra nutautę, ar lietuvybei bent labai abejingi. Tokia išvada peršasi stebint Naujorko lietuvių gyvenimą, organizacijas, parapijas.

ŠNAIRAVIMAS

Sviežio kraujo į lietuvių gyvenimą įliejo po karo atvykę pora tūkstančių naujų ateivių. Jie įsteigė eilę naujų organizacijų, dalis įsijungė į senąsias organizacijas ir jas išjudino. Kaip kituose kraštuose, taip Naujorko, sentėji lietuvių iš pradžių pašnairavo į naujai atvykusius, o šie šnairavo į senuosius. Bet pamazėle ėmė bendrai veikti darbuotis, užmiršo vieni į kitus šnairuoti, pamatė, jog yra galima pasitikėti, ir žiūrėk, net į savo valdybas ėmė rinkti buvusius dipukus.

Naujorkas yra politinis, ir kultūrinis krašto centras, Jungtinių Tautų būstinė. Todėl čia susidarė geresnės sąlygos lietuvių visuomeninei veiklai.

POLITINĖ VEIKLOJE NAUJORKAS TIKRAI PIRMAUJA

Neatsilieka ir kultūrinėje srityje nuo kitų miestų, nebeat užleisdamas pirmą vietą tik Čikagai, kur lietuvių kolonija yra žymiai gausesnė. Išlikusios lietuviškos parapijos su savomis bažnyčiomis ir mokyklomis, salėmis, vienuolynais, kurių bendras turas, manoma, siekia bent dviejų su puse milijonų dolerių, Naujorko lietuvių sudare optimistinį vaizdą. Čia yra penkios lietuvių katalikų parapijos, viena protestantų, tik be savo patalpų. Čia yra VLIKAS, Lietuvos Laisvės Komitetas, Pavergtųjų Europos Tautų Sąjungos lietuvių skyrius ir keletas lietuvių partijų centrinių valdybų. Naujorko priskaitoma 40 įvairių lietuvių organizacijų ir 10 lietuvių studentų ir moksleivių bei šiaip jaunimo klubų, organizacijų, korporacijų ir du sporto klubai. Naujorko spaudinami du laikraščiai ir 10 žurnalų.

Naujorko 1918 metais įvyko lietuvių seimas, pareikalavęs iš Amerikos vyriausybės pripažinti Lietuvą de jure nepriklausoma valstybe. Jame gimė Pasaulio Lietuvių Bendruomenė ir 1958 metais įvyko pirmasis jos seimas. Naujorko dažnai šaukiami lietuvių suvažiavimai, kongresai ir konferencijos. Iš jo spinduliuoja kas savaitę lietuvių radijo programos. Naujorkas gali didžiulius čia vykstančius

istoriniais įvykiais, tautai nuosipelnusiais žmonėmis, visokių sukakčių minėjimais bei iškilmingais pagerbimais.

Naujorko ruošiamas gan daug lietuvių meno ir kitokių parodų, mūsų menininkai dalyvauja čia ir kitose amerikiečių parodose su savo kūriniais ir skinasi garbės laurus.

1939 metais Naujorko buvusioje Pasaulinėje parodoje Lietuva, lietuviams turėjo savo nuotaikingą paviljoną.

Plati čia ir scenos veikla. Dažni vaidinimai, tautiniai šokiai, dainos, koncertai. Visos programos atliekamos savomis jėgomis, bet kviečiami ir iš kitų miestų svečiai menininkai, chorai, vaidintojai, ansambliai. Turėjau didelį malonumą pataikyti į jau gana aukštai iškilusios operos žvaigždės Lilijos Sukytės koncertą, rugsėjo 14 dieną. Ji yra Naujorko Metropolitan Operos solistė, sezoninė Miuncheno operos debutantė, plačiai garsinama vokiečių spaudoje. Jos koncertą ruošė Lietuvių Radijas — Laisvės Žiburys — Town Hall salėje. Gausiai

susirinkusi publika užburta žavėjosi jos dainavimu, įes skaidriu, stipriu koloratūriniu soprano balsu Ypač ji kerėjo lietuvių didžiulę dalį programos užpildydama lietuviškomis dainomis. Koncertas paskatino ir kitas lietuvių kolonijas pasikviesti ir pasiklausti tos išgarsėjusios lietuvių tės dainavimo meno.

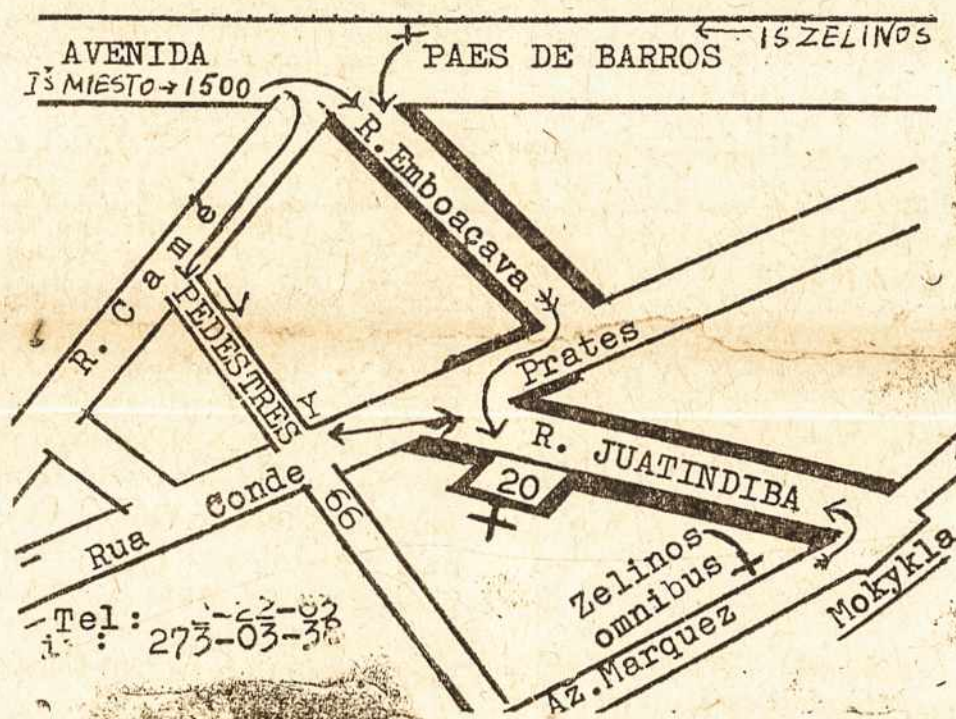
KO TRŪKSTA

Naujorko lietuviams visgi trūksta kultūrinei veiklai savų erdvių patalpų. Bet rugsėjo 21 dieną Tėvai Pranciškoniai lietuviams pageidaujant ir padedant užpirko didelį žemės plotą ir pašventino kertinį būsimą kultūros centro akmenį. Tas įvykis turėtų atverti ti akis sanpauliečiams antijezuitininkams kaip jie prieš laiką elgiasi. Jie iš lietuviškų patalpų išvarė jėzuitus. O kas tuo laimėta S. Paulyje?

Patalpoms išlaikyti, jos išnuomojamos kitataučių parengimams, o jėzuitams, lietuviškai veiklai reikia rūpintis statyti naujas patalpas!

(Bus daugiau)

KELIAS PAS TĖVUS JĖZUITUS



ISIDĖMĖTINI ADRESAI LIETUVOS ATSTOVYBES URUGUAY, MONTEVIDEO,

p. Anatol. Grišonas, Ciudad de Paris 5836, Tel. 50-2180. Veikia kasdien prieš piet.

LIETUVIŲ BAŽNYČIA VILA ZELINA: Rua Inacio ir Av Zelina, Mons. Pio Ražaiškas, Tel. 63-5975.

Liet. Bendruomenė, pirmninkas p. Juozas Tijunelis, Rua Iatai, 150 — Casa Verde, Tel. 266-0346.

TĖVAI JĖZUITAI: Rua Juatindiba, 20 Parque da Mooka — Tel. 273-0338.

LIETUVIŲ KALBOS PAMOKOS S. PAULY:

MOOCA, Rua Juatindiba, 20 šeštadieniais 14 val.

LIETUVIAMS PAMALDOS LAIKOMOS

V. Zelina parapijoje kasdieną ir kiekvieną sekmadienį kaip iki šiol.

Šv. Kazimiero parapijoje: Parque da Mooka Rua Juatindiba, 20.

Sekmadieniais ir šventadieniais 8, 10 ir 17,00 val. Darbdienomis 7 ir 7,30 val., arba atskirai susitarus dėl laiko, kai turimos metinės ar 7 d mišios;

Išpažintys čia klausomą kasdieną prieš mišias, Pirmą mėnesio sekmadienį Parque das Nações 10 val. V. Carolina 10 val., Casa Verde, 17,15 val.

Antrą:

Jaçana klierikų kopl. 8,30 val. Bom Retire, 10,15 val. Utinga 16,30 val.,

Trečią:

Agua Rasa 8,30 val.; Moinho Velho 11,30 val., Lapa 16,30 val.,

Paskutinį:

Vila Anastacio 8,30 val.; Vila Bonilha 10,30 val. V. Prudente 18 val.

«MŪSŲ LIETUVOS» REDAKCIJAI IR ADMINISTRACIJAI, TAIP PAT IR SĂO PAULO LIETUVIAMS JĖZUITAMS GALITE SIŪSTI LAISKUS ŠIUO ADRESU CAIXA POSTAL 4421, S. PAULO, BRASIL.

SKAITYKITE IR PLATINKITE VIENINTELI PIETŲ AMERIKOS SAVAITRAŠTĮ «MŪSŲ LIETUVA».



Stasys Lapienis

naujose patalpose parduoda įvairias statybos medžiagas bei visokius namų reikmenis.

Naujasis adresas:

DEPOSITO PARATODOS

Avenida Sapopemba, 5761, V. Guarani

ALEKSAS KALINAUSKAS

Advokatas

atlieka visus teisinio pobūdžio darbus, kaip įvairių bylų vedimas, inventarijų sudarymas, deskitis, dokumentų atitaisymas, nuomininkų išmetimas ir kiti darbai.

Rezidencija:

R. Joaquim Piza, 204
Tel. 31-2548

Raštinė:

15 de Novembro, 244
4.º - Sala 19 - Tel. 37-0324
no 14,00 iki 18,00 val.

JONAS JAKUTIS

RUA COSTA BARROS, 352

TEL. 63-3285 — VILA ALPINA

Turi įvairiausių statybos medžiagų, geležinių daiktų, indų bei darbo įrankių.

Lietuviai pirkim pas lietuvius!

Įkorporavimai — kondominijos — sklypų išdalinimas — Administracija — nejudomo turto pirkimai bei pardavimai — kreipkitės į

Administradora e Imobiliaria Bernardes Ltda. atsakomasis bendrininkas Gil Prestes Bernardes

Praça Antonio Prado, 33, — 4º andar, conjunto 401. Telefonas 33-1443 — São Paulo.

Didelis pasirinkimas medžiagų ir skoningas pasiuvimas, LAURO SANDRON vyriškų rūbų

SIUVYKLOJE LAURO

Rua do Orfanato, 686, — V. Prudente — Fone 63-5294 São Paulo

Medžiaga parduodama ir išsimokėjimui / teikite ir įsitikinkite medžiagos ir darbo kokybe ir kaina



VIENINTELIAI ATSTOVAI GARSIOJO VANDENS LINDOYA

IRMAOS CARRIERI LTDA.

Lindoya vanduo yra labai žinomas gėrimas Kurio puikų veikimą į žmogaus sveikatą jau visi yra vienbalsiai pripažinę. Pabandykite, sitikinkite ir visados naudokite!

Rua Dino Bueno, 643

Telefonas: 220-1748, 220-1751 e 220-1752

Caixa Postal 3967 — SĂO PAULO



Mūsų Lietuva

RUA JUATINDIBÁ, 20 — P. DA MOÓCA — SÃO PAULO, 13

Mooca

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJA

Nebedaug laiko liko iki antųjų šv. Kazimiero parapijos metinių. Jas švęsime kovo 8 dieną, 17 valandą, kaip tikimės naujoje erdvoje savo pastogėje Naujųjų patalpų statyba prasidėjo praėjusį pirmadienį (sausio 19 d.) ir statytojas žada baigti darbus iki kovo pradžios.

Kur tik yra lietuviai S. Paulyje ar jo apylinkėse, praneškim ir kvieskim dalyvauti tą dieną savosios parapijos iškilinėse. Juk ši parapija neturi ribų. Kiekvienas lietuvis, kur jis begyventų, gali jai priklaustyti, yra jos narys. Laukiame tūkstantinės minios. Vietos bus gana visiems norintiems dalyvauti.

Klebonas Jonas
Bružikas, S. J.

SKAUDI NELAIMĖ

ištiko Mookos gyventojų (rua Camé) p.p. Ambrozevičių šeima. Automobilio nelaimėje sunkiai sužeistas jų vyresnysis sūnus Nelsonas. Dėl didelio sužalojimo dar nebuvo galima parvežti į S. Paulį. Nuširdžią užuojautą reiškime ligoniui ir visai šeimai.

PRADŽIA METŲ

Malonėkite tuojau atsinaujinti ar užsisakyti «Mūsų Lietuvą». Laikraštis pergyvena

sunkius laikus. Bet kai vis skubėsime į pagalbą, laikraštis neužsidarys. Mūsų kolonija privalo nors vieną laikraštį išlaikyti. Yra skaitytojų, kurie ima skolon jau keletą metų. Malonėkite savitraštį atnaujinti. Sustabdyti nenorime, nes ir taip per mažai skaitytojų. Dėl to Tamsta jokių būdu neapsisakykite skaitęs laikraštį, bet dar vieną kitą skaitytoją suraskite, arba savo vaikams ar giminėms užsakykite.

Užsakymus ar atnaujinimus priima: V. Zelinoj Juozas Baužys, Rua Manaias, 363, kitose vilose laikraščio išnešiotojai. Šiais metais ML kainuoja 20 ncr. Kas negali tiek, tegul duoda, kiek gali. Atsirais žmonių, kurie duos ir daugiau, arba padarys auką, ir išsilygins. Beto gal atsirais leidėjų, kurie paaukos šimtinę, ar daugiau. Iš anksto dėkojame.

PADĖKA

Juozui Baužiui priklauso didžiausia padėka, nes per jį daugiausiai atsinaujina arba užsisako laikraštį. Jis atsidėjęs tuo rūpinasi ir maloniai skaitytojams patarnauja. Ir toliau malonėkite pas jį užsisakyti laikraštį.

ML Administracija

UŽSIMOKĖJO UŽ M. L.

Po 20 ncr.: Pranas Pauksnys, Dominikas Laucius, Elena Klimas, Teklė Perėdnis.

Po 25 ncr.: Albina Vasiliaus kaitė Barbosa, Kazys Mustef-

ADVOKATĖ IRENA GRITĖNAS — SPINA

praneša tautiečiams, kad daro inventarus, iškraustymus, skyrybas, nejudomo turto administravimą,

Priima klientus savo raštinėje, esančioje Largo Sete de Setembro, 52, 6.º andar, sala 607 (priešais Forum) nuo 16 iki 18 valandos.

DR. ANTONIO SIAULYS

C. R. M. 10.647

Cirurgião da Santa Casa de São Paulo

Medico da Cruzada Pro-Infancia

Especialista em Obstetricia pela Maternidade de S. Paulo
Clínica de Adultos e Crianças — Molestias de Senhoras
Partos — Operações

Horario: Das 12 as 14 e das 19 as 21 horas
Consultorio e Residencia RUA DOS TRILHOS, 1576
Móoca, Fone 92-3991

Atende-se com hora marcada

DR. JONAS NICIPORCIUKAS

Cirurgião Dentista

p/ Universidade de São Paulo

RAIOS X

Consultorio: Rua Cap. Pacheco Chaves, 1206;
Vila Prudente, Tel. 63-5352

Rinkimai i Nauja Brazilijos Lietuviu Bendruomenės Taryba

Baigiantis dabartinės Tarybos kadencijai, rinkimai i naują tarybą bus pravesti sekančių metų vasario ir kovo mėnesiais. Korespondenciniu būdu bus galima balsuoti visą rinkimų laiką, urnose paskutinę balsavimo dieną kovo 15.

STATYKIME KANDIDATUS I BRAZILIJOS LIETUVIŲ BENDRUOMENĖS TARYBĄ

Kandidatų statymo taisyklės:

Kandidatus statyti turi teisę kiekvienas Brazilijoje gimęs ar čia gyvenantis lietuvis, ne jaunesnis, kaip 18 metų amžiaus.

Vienas statytojas gali statyti ne daugiau kandidatų, kaip bus renkamųjų (tai yra, i tarybą ne daugiau, kaip 15 ir i revizijos komisiją ne daugiau kaip tris (Mažiau galima statyti).

Kandidatų sąrašė turi būti: Kandidato vardas ir pavardė, amžius, tikslus gyvenamosios vietos antrašas (taip pat i korespondencinis antrašas) ir kandidato raštinškas sutikimas būti kandidatui.

Kandidatų sąrašė taip pat turi būti: statančioje vardas, pavardė, tikslus antrašas ir parašas.

Kandidatus galima statyti iki sausio 25 dienos.

Kandidatų sąrašus i teikti Brazilijos Lietuvių Tarybai sekančiais antrašais: Juozas Baužys, Rua Manaias, 363, Vila Zelina; Vladas Steponaitis, Rua Carlos Weber, 87, Vila Leopoldina, Caixa Postal 2940, S. Paulo, Capital.

Kun. Juozas Šeškevičius

Prezidiumo pirmininkas

kis, Adolfas Šerenas, Pranciška Zagorskienė, o Antanina Perėdnienė 40 ucr.

LAISKAS iš Lietuvos yra Kaziuui Cesoniui. Prašome atsiimti iš Tėvų Jėzuitų, R. Juatindiba, 20, Parque da Mooca.

PAIEŠKOMAS VINCAS ČESNA. Jo sesuo Petronėlė Grajauskienė ieško Vinco Česnos, kuris atvyko i S. Paulį prieš 40 metų. Apie jį žinantieji malonėkite pranešti TT. Jėzuitams telefonu 273 0338.

JONAS PETKEVIČIUS kilęs iš Trakų apskrities, Varniškių kaimo, dabar gyvenąs Lenkijoje ieško savo dviejų seserų: Petkevičaitės Laosės ir Amilijos, jų tėvo vardas Stanislav.

vas. Jodvį ištekęsios, vyrų pavardės nežinomos. Ar jos pačios tegul atsiliepią, ar kas jas pažįsta, tegul būna geras ir praneša TT. Jėzuitams tel. 273-0338.

SVEIKINAME SUGRĮŽUSIĄ!

Iš S. Amerikos sausio 24 d. grįžta plė ONA MATELIONYTĖ. Ji tenai svečiavosi pas savo pažįstamus.

Tik dabar sužinojome, kad gruodžio 1 dieną nė 50 metų amžiaus nesulaukęs mirė Jonas Gelažauskas. Onos Gelažauskienės sūnus. Palaidotas Vila Mariana kapinėse.

Reiškiame gilios užuojautos motinai Onai Gelažauskienei.

ATSKIRO NUMERIO

KAINA 0,40

V. Zelina

Organizacijų atstovų nutarimu, šiais metais Vasario 16-tos minėjimas bus Vila Zelinoj seselių pranciškiečių gimnazijos salėje, 15 dieną Vasario 15 valandą. Pamaldos tą patį dieną bus 11 valandą Vila Zelinos parapijos bažnyčioje.

Praėjusį šeštadienį, sausio 17 dieną buvo šaunios vestuvės Vandos Misiūnaitės su Julium Stankevičium, Šiūbas buvo mišių metu, kurias laikė prel. P. Ragaižinskas. Giedojo Lietuvių Katalikų Bendruomenės choras. Bažnyčia buvo išpuošta gyvomis gėlėmis. Svečiams vaišės buvo su ruoštos Jaunimo Namuose.

Ieva ir Jonas Tatarūnai, ši sekmadienį, sausio mėnesio 25 dieną minės vedybinio gyvenimo auksinę, 50 metų, su kaktį. Padėkos mišios bus ši sekmadienį, 11 valandą Vila Zelinoje. Jubiliatams pagerbimą ruošia sūnus — Jonas, Viktoras, Armandas Juozas su savo šeimomis.

Vasario 7 dieną ruošiasi su mainyti žiedus Vila Zelinos bažnyčioje Juozas Jušinskas su Valerija M. Caglauskaite.

Lietuvių Sąjunga Brazilijoje, sausio mėn. 25 dieną 17 valandą šaukia narių susirinkimą savo patalpose, Rua Lituania, 67, Mooca.

LIGONYS

Nesveikuoja ir namie gydomi São Palo lietuvių kolonijai gerai žinoma veikėja p. Izabelė Seliokienė.

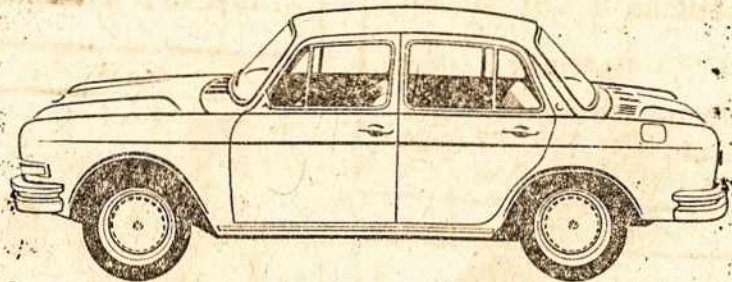
30 DIENOS MIŠIOS už Anos Petkevičienės vėlę bus sausio 23 d. 19 val. Vila Zelinos bažnyčioje. Bus atgiedotos ir egzekvijos.

BENDRUOMENĖS TARYBOS POSĖDIS bus sausio 27 dieną 19 val. Jaunimo Namuose.

Užgavėnių sekmadienį, 8 d. vasario, 12 val. Vila Zelinos parapija ruošia pietus — BLYNŲ BALIŲ.

JAU VEIKIA TĖVAMS JĖZUITAMS PASKIRTAS NAUJAS TELEFONO NUMERIS. Jis yra: 273-03-38.

V. tem interêsse em saber tudo sobre o Volkswagen de 60 HP?



Procure-nos.

ESTAMEL - Estanislau Meliunas Jr.
R. Ibitirama, 1235-1269 Fone 63-2387, V. Prudente

